

Aan:
Gemeente Amsterdam
t.a.v. Juridisch Bureau
Postbus 483
1000AL Amsterdam

Via e-mail:
Juridischbureau.bezwaren@amsterdam.nl t.a.v. [REDACTED]
Cc: mr. [REDACTED] simone.vos@amsterdam.nl

Amsterdam, 27 december 2020

Betreft: Gronden van bezwaar bij Bezwaarschrift d.d. 17 november 2020
Inzake: Besluit beëindiging gesubsidieerde activiteiten d.d. 7 oktober 2020
Uw Kenmerk: JB.20.019323.001

Geachte Mevrouw, Mijnheer,

In vervolg op ons bezwaarschrift d.d. 17 november jl. treft u hierbij de gronden van het bezwaar tegen het boven vermelde Besluit [Bijlage 3] inzake de beëindiging van de subsidierelatie met Stichting Wijkcentrum d'Oude Stadt (hierna: de Stichting).
De subsidie betreft voor een groot deel de huurkosten van de multifunctionele werkruimte (hierna: het wijkcentrum).

Onze conclusie is dat dit Besluit en de gang van zaken er omheen indruist tegen de Algemene wet bestuursrecht, in het bijzonder tegen de beginselen van behoorlijk bestuur en de geldende jurisprudentie. Er is sprake van een onrechtmatig besluit dat nooit genomen had mogen worden, althans niet op deze wijze. Het besluit kan onzes inziens geen standhouden.

Dit stuk begint met een inleidend gedeelte met achtergrondinformatie, dan de feiten/gang van zaken met betrekking tot het bestreden besluit, en vervolgens de gronden van bezwaar. Met name in de inleidende paragrafen verwijzen wij integraal naar hoofdstukken in de Zienswijze.

Inhoud

1	Inleidend	2
1.1	De Stichting	2
1.2	Huisvesting: het wijkcentrum	3
1.3	Subsidiegeschiedenis	5
1.4	Subsidieregelingen	5
1.4.1	Sociale Basis	5
2	Subsidiebeëindiging	6
2.1	Tijdelijk	6
2.2	Motiveringen van het besluit	7
2.2.1	De motivering bij het voornemen tot beëindiging	7

2.2.2	De reactie op de Zienswijze in het bestreden besluit d.d. 7 oktober:	8
2.2.3	Motivering in Stadsdeelcommissievergadering op 17 november	8
3	Onze bezwaarpunten	8
3.1	Hoorplicht verzaakt	8
3.2	Onzorgvuldigheid in voorbereiding en besluitvorming	9
3.3	Geen budget? Een beleidswijziging!	9
3.4	Fair play	10
3.5	Disproportioneel	10
3.6	Afbouwtermijn	11
3.6.1	Ingang afbouwtermijn	11
3.6.2	De wijze van afbouwen en het effect	12
3.7	Zelf financieren	13
3.7.1	Geen eigen vermogen	13
3.7.2	Geen inkomstenwerfkracht	13
3.8	Sociale Basis/Gebiedsgericht	15
3.9	Gelijkheidsbeginsel	16
4	Conclusie	17
5	Tot slot	18

1 Inleidend

De Stichting is eind juni 2020 plotseling door stadsdeel Centrum geconfronteerd met het Voornemen [Bijlage 1] tot "beëindiging gesubsidieerde activiteiten".

De Stichting heeft hierop een Zienswijze [Bijlage 2] ingediend daar een dergelijke beëindiging verstrekkende gevolgen zou hebben. De subsidie wordt immers voornamelijk gegeven voor huisvesting en niet voor andere activiteiten, waardoor beëindiging feitelijk neer zou komen op een onmiddellijke sluiting van het wijkcentrum per medio 2021.

Het Voornemen is op 7 oktober 2020 omgezet in een Besluit [Bijlage 3], waarin volledig is voorbijgegaan aan de inhoud van de Zienswijze. De Stichting heeft zich aldus genoodzaakt gezien om in bezwaar te gaan.

Om de impact van het Besluit en onze bezwaargronden te kunnen begrijpen geeft dit hoofdstuk voornamelijk achtergrondinformatie over de Stichting, het wijkcentrum en de subsidiegeschiedenis en -regelingen. Om herhalingen te voorkomen wordt zoveel mogelijk verwezen naar de tekst in de Zienswijze.

1.1 De Stichting

Voor wat betreft de organisatie, de doelstellingen en de activiteiten verwijzen wij naar hoofdstuk 2 van de Zienswijze [Bijlage 2] Tevens verwijzen wij naar de statuten [Bijlage 4] van de Stichting, waarin echter de verandering in de organisatie in 2014 niet is opgenomen: er zijn geen betaalde medewerkers meer.

Daarnaast wijzen wij op enkele andere aspecten die van belang zijn voor een beter begrip:

- Ten behoeve van de subsidieaanvraag 2021 heeft de Stichting een activiteitenplan (2020)-2021 [Bijlage 5] opgesteld; de activiteiten zijn niet wezenlijk anders dan in de jaren 2015-2020.
- Om een idee te krijgen wat bewoners zoal doen / deden onder de vlag van Wijkcentrum d’Oude Stadt treft u een selectie aan bij: <https://www.oudestadt.nl/wat-doen-wij/>
- De Stichting is geen professionele welzijnsorganisatie, zij bestaat sinds 2014 uit 100% vrijwilligers, die bewoners van “de Wijk” zijn, geen maatschappelijk werkers of zorgverleners.

Wanneer de leefbaarheid voor bewoners in het geding komt of dreigt te komen, faciliteren (ervarings)deskundige vrijwilligers, verbonden aan de Stichting, met raad en daad, opdat bewoners(groepen) hun problemen (zoveel mogelijk zelf) kunnen aanpakken. Daarmee bevordert de Stichting zelfredzaamheid. Uiteraard wordt waar nodig verwezen naar andere instanties. Dat blijkt uit de doelstellingen in artikel 2 van de statuten [Bijlage 4]. Misschien hierom verwijt het stadsdeelbestuur de Stichting plotseling (onterecht) dat “het Wijkcentrum te politiek bezig is”. De Stichting brengt bewoners(groepen) met gemeenschappelijke doelen samen. De Stichting doet dat al decennialang.

Ook de gemeente wil natuurlijk een leefbare stad. Maar dat kan wel eens verkeerd gaan, door fouten, verkeerde inschattingen of slordigheden. Dan vertelt de Stichting dat, in samenspraak met de bewoners, middels brieven, zienswijzen, inspraak, handhavingsverzoeken en via bezwaarschriften. Niet om dwars te liggen, maar in een poging verbetering te bewerkstelligen. Het is het soort hulp dat in het Centrum nergens anders geboden wordt, maar wel nodig is: niet iedere burger is even mondig of kent de wegen. De gemeente heeft kritische burgers nodig. Maar we doen niet alleen dat.

We worden door de gemeente betrokken bij beleidsontwikkeling en we doen ook voorstellen daartoe. Bekend is bijvoorbeeld het werk van de Werkgroep Buitenreclame, een door de Unesco erkende partner, waardoor de stedelijke reclameregels sterk verbeterd werden¹.

Maar bovenal geeft de Stichting bewoners een plek om hun ding te doen, zolang de activiteiten niet indruisen tegen de doelstellingen van de Stichting. Zie het activiteitenplan. Die activiteiten door en voor bewoners bevorderen de sociale cohesie. Een goed middel tegen eenzaamheid. Samen actief zijn, kan eenzaamheid voorkomen, ongeacht het soort activiteit. Of het nu om klaverjassen gaat, of gezamenlijk, met bewoners uit ook andere dan de eigen buurt, proberen de leefbaarheid in straat, buurt, wijk of stad te verbeteren. Tot slot: de Stichting heeft de ANBI status, verkregen na de kwalitatieve toets: beoogt rechtstreeks het algemeen nut.

1.2 Huisvesting: het wijkcentrum

De Stichting heeft sinds kort na de oprichting (1957) altijd de beschikking gehad over multifunctionele werk- en vergaderruimte, was ruim 30 jaar gevestigd in de Nieuwe Doelenstraat 55, (speciaal ten behoeve van het Wijkcentrum gebouwd). In 2014 zijn de medehuurders naar de Boomspijker vertrokken, en sinds 1 september 2018 huist het wijkcentrum in de benedenverdieping van Kerkstraat 123.

De Zienswijze gaat uitgebreid in op de huisvestingsperikelen van de laatste jaren en dat het stadsdeelbestuur (ook het huidige) overtuigd is van de noodzaak van een eigen ruimte en daarom sinds september 2018 niet alleen de hogere huur mee subsidieert maar in 2018 ook een deel van de eerste verbouwkosten.

Wij verwijzen voor de aspecten met betrekking tot dit bezwaarschrift nadrukkelijk naar hoofdstuk 5 van de Zienswijze [Bijlage 2].

¹ <https://www.oudestadt.nl/beleidskader-buitenreclame/>

Ook wijst de Stichting in dit verband op het volgende:

Het wijkcentrum heeft enigszins beperkte kantoortijden voor inloop, maar de ruimte staat ook daarbuiten ter beschikking voor bewoners. Alle dagen van de week, 24 uur per dag. Het past geheel binnen de definitie van sociale accommodatie, hoewel de aanleg van een integraal toegankelijk toilet door het voornemen tot de subsidiebeëindiging acuut heeft moeten stoppen.

Wij citeren het begrippenkader van de Subsidieregeling Sociale Basis Artikel 1.1 onder m²:

Een sociale accommodatie is een laagdrempelige en toegankelijke plek voor en door wijkbewoners; bedoeld als een knooppunt om elkaar te 'vinden' (ontmoeten) en om te 'verbinden' (participeren en activeren). Bewoners van de wijk worden er gefaciliteerd om initiatieven te ontplooiën en kunnen in sociale accommodaties deelnemen aan activiteiten.

In de Zienswijze zijn wij niet diep ingegaan op de zoektocht naar huisvesting na de huuropzegging voor de bedrijfsruimte in de Doelenstraat in 2016. Achtergrondinformatie hierover blijkt toch noodzakelijk na de uitspraken van de stadsdeelvoorzitter in de stadsdeelcommissievergadering van 17 november 2020 [Bijlage 14], als zou het wijkcentrum geen eigen ruimte nodig hebben.

In die vergadering noemt zij alternatieve locaties die het stadsdeel subsidieert (Huis van de Wijk de Boomspijker, huis de Pinto) als zouden deze recent besproken zijn en huisvesting zouden kunnen (gaan) bieden aan de Stichting. Zie ook punt 2.2.3.

De feiten:

Nadat in 2016 de Stichting na bijna 30 jaar de huur werd opgezegd in de Nieuwe Doelenstraat (167m²) is uitgebreid overleg gevoerd met de Boomspijker. De gezamenlijke conclusie was dat het niet mogelijk was om het wijkcentrum aldaar te vestigen. De Boomspijker was en is dermate bezet dat onze groepen niet of onvoldoende gehuisvest konden worden. Wel kon er kantoor gehouden worden op 49m² tegen een huurprijs gelijk aan de huur van de ruimte in de Doelenstraat (160m²), zonder dat de Stichting het alleenrecht op die ruimte had [Bijlage 14]. Ook met Huis De Pinto is gesproken, maar dat had en heeft voor ons geen vaste ruimte.

Andere voor de functies van het wijkcentrum geschikte bedrijfsruimte (minimale oppervlakte, toegankelijkheid voor wisselende groepen gebruikers, en toegankelijk voor fysiek beperkten) waren onbetaalbaar gezien de hoogte van de toenmalige subsidie.

De portefeuillehouder, dhr. Rengelink ging uiteindelijk akkoord en gaf daarom begin april 2018 toestemming om een pand te gaan huren tegen een hogere huurprijs (bijlage bij de Zienswijze).

In augustus 2018 lukte het een pand te bemachtigen aan de Kerkstraat 123, op de begane grond, en gemakkelijk toegankelijk te maken voor fysiek beperkten (een van de subsidie-eisen).

Het huidige stadsdeelbestuur ging akkoord. De hogere huur bleek flink lager dan de maximale toegezegde verhoging), werd conform afspraak meegenomen in de (hogere) subsidie en er kwam vanuit het stadsdeel een bijdrage in de eerste verbouwingskosten van de cascoruimte.

Alleen een integraal toegankelijk toilet en keukentje konden niet onmiddellijk worden gerealiseerd. Daar zijn in 2019 goededoelenfondsen voor aangeschreven en ook de gemeente, voor een toegankelijkheidssubsidie.

² <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/gmb-2019-159600.html>

1.3 Subsidiegeschiedenis

Waarvoor de Stichting subsidie heeft ontvangen, jaar op jaar:
Zie de Zienswijze, hoofdstuk 3.

Uit de verstrekte subsidiebeschikkingen blijkt steeds dat feitelijk subsidie gegeven wordt volgens de begroting: de huur van de werk/ontmoetingsruimte en kantoorkosten inclusief verzekeringen, ict/website, energiekosten en water. Verder zijn er geen afspraken gemaakt.

Er is nooit iets gewijzigd in de redenering dat de ruimte in dienst staat van het doel van de Stichting (om elkaar te ontmoeten, te participeren en activeren, waarbij bewoners van “de wijk” worden gefaciliteerd om initiatieven te ontplooien en kunnen deelnemen aan activiteiten), en geen doel op zich is (conform de heer Rengeling 2018, Bijlagen bij Zienswijze).

Geen subsidie wordt ontvangen voor de financiering van maatschappelijke- en/of bewonersinitiatieven via het Wijkcentrum. In voorafgaande jaren heeft de Stichting wel steeds een bescheiden bedrag gevraagd voor een fonds voor niet te voorziene en spoedeisende activiteiten, maar dat is altijd afgewezen. Inmiddels zijn daar eigen inkomsten voor gevonden.

1.4 Subsidieregelingen

De regelingen waarheen de Stichting van jaar tot jaar verwezen is:
Zie de Zienswijze hoofdstuk 4. Specifiek benadrukken we nog het volgende.

1.4.1 Sociale Basis

Wij zijn in de Zienswijze [Bijlage 2], in hoofdstuk 4, uitgebreid ingegaan op de huidige subsidieregeling voor 2020, voor de: “Openstelling en het beheer van het Wijkcentrum d’Oude Stadt ten behoeve van bewonersgroepen en buurtinitiatieven” (SBA-020745). Volgens het stadsdeel was de subsidieregeling Sociale Basis voor de Stichting van toepassing. Essentieel, omdat in de uitlatingen inzake “de afbouw”, plots gemeld werd dat de Stichting niet onder de Sociale Basis zou vallen.

De Stichting heeft voor 2021 vanwege de vereisten van de regeling en omdat geen andere regeling werd toegewezen, wederom subsidie aangevraagd op grond van de Subsidieregeling Sociale basis (Stadsdeel Centrum). Deze subsidieaanvraag is net als in 2020 bedoeld voor (slechts) de sociale accommodatie.

Voor de periode 2020 en 2021 schreef het College het stuk: Relatie collegeprioriteiten met de Sociale Basis [Bijlage 7]. Dat overzicht is daarmee de leidraad voor de gebiedsgerichte uitwerking waarlangs de uitvoering in de gebieden vorm krijgt. Dat is essentieel, want voor de jaren 2022-2023 moet nog een nieuw overzicht gemaakt worden.

Voor de subsidie 2021 moest gebruik worden gemaakt van het Formulier Sociale basis 2021 [Bijlage 6], net als voor 2020 (hetzelfde formulier). In dat formulier geven wij namens de Stichting duidelijk aan dat het werkterrein zowel in Centrum-oost als Centrum-west ligt. In dat formulier wordt nadrukkelijk gemeld dat de aanvraag gedaan wordt onder de hoofdcategorie “activiteiten gericht op zelfredzaamheid, ontplooiing en gelijke kansen volwassenen”.

Onderdeel van het formulier is de vereiste verklaring dat de Stichting bij de uitvoering van de activiteiten zich houdt aan de collegeprioriteiten [Bijlage 7] en het beleid over die prioriteiten alsmede de wijze hoe daaraan zal worden voldaan. Dat “hoe” begint bij de prioriteit democratisering, maar daar blijft het niet bij. Ook andere prioriteiten worden door ons benoemd en

activiteiten daarvoor uitgevoerd.

Voor dit bezwaar is essentieel dat in het formulier Sociale Basis vele activiteiten van de Stichting benoemd zijn, gericht op zelfredzaamheid, ontplooiing en gelijke kansen volwassenen. Het “Beheer en exploitatie van sociale accommodaties of tenminste ondersteuning aan hen die dit uitvoeren” is slechts een onderdeel. Bovenal doen bewoners daar hun eigen activiteiten, die wat ons betreft onlosmakelijk verbonden zijn aan de sociale accommodatie op de Kerkstraat 123, conform het vereiste in de subsidieregeling Sociale Basis.

2 Subsidiebeëindiging

2.1 Tijdljn

Op 26 juni 2020 deelt Mw. E. Leeuwenkuijl (Teammanager Basisvoorzieningen, regisseur sociaal Gebiedsteam Centrum - Oost) aan de voorzitter en de secretaris van het Wijkcentrum mondeling mee dat er een voornemen bestaat om de subsidie geleidelijk af te bouwen. Tot dat voornemen was in kabinet besloten.

Van geleidelijke afbouw is geen sprake. Immers, de Stichting wordt per 2021 al voor bijna de helft van de subsidie gekort. Daarmee stopt feitelijk de complete financiering van de sociale accommodatie per medio 2021. De toelichting van mw. E. Leeuwenkuijl bleef vol vaagheden, wij konden niet eens reageren op alle geuite vaagheden. Onze activiteiten te breed?

Wij hebben van dat gesprek geen verslag ontvangen. Dat verslag hebben wij via het pro forma bezwaar opgevraagd. Wij behouden ons uiteraard het recht voor om daar later in deze procedure op terug te komen.

Op 2 juli 2020 is vervolgens door ons de schriftelijke bevestiging van het Voornemen [Bijlage 1] ontvangen. Binnen 2 weken wordt van ons een Zienswijze verwacht. Die Zienswijze [Bijlage 2] is op 14 juli verzonden. In die Zienswijze vragen wij nadrukkelijk om een mondeling gesprek voordat het besluit zou worden genomen.

Pas na twee maanden is dat gesprek uiteindelijk ingepland op 16 september jl., volgens de uitnodiging: “betreffende de door d’Oude Stadt ingediende Zienswijze”. Bij dat gesprek waren in het wijkcentrum aanwezig: M. ten Bruggencate (stadsdeelvoorzitter), E. Leeuwenkuijl (Teammanager Basisvoorzieningen, regisseur sociaal Gebiedsteam Centrum- Oost), P. Busker en L. Buisman (resp. voorzitter en secretaris van de Stichting).

Vanaf het begin van het gesprek leek niet duidelijk wat het doel van het gesprek was. Gezien de uitnodiging meenden wij dat op de Zienswijze gereageerd zou worden, maar dat gebeurde niet. In het gesprek werden door de stadsdeelvoorzitter vrijwel alleen zaken herhaald op basis waarvan in juni besloten was, zoals het standpunt in de Memo d.d. 23 juni 2020 [Bijlage 8], of dat we te politiek bezig zouden zijn (“maatschappelijk” verbeterde de secretaris haar). Uitlatingen die niet in het (latere) schriftelijke voornemen zijn gecommuniceerd.

Aangezien wij meerdere keren moesten wijzen op onze Zienswijze, omdat wij daarin inhoudelijk al ingegaan waren op hetgeen van de zijde van de bestuurder opgemerkt werd, kregen wij de stellige indruk dat onze Zienswijze niet gelezen was.

Toen wij ongelijke behandeling van wijkcentra in het centrum probeerden aan te kaarten, maar vooral de onzes inziens onredelijke afbouwtermijn, een van de belangrijkste punten in onze Zienswijze, maakte Mw. ten Bruggencate een einde aan het gesprek door op te staan en te vertrekken met de uitspraak “dan doen we het maar volgens de juridische weg”. Een andere weg, of zelfs maar een suggestie in die richting, werd niet geboden.

Wij hebben ook van dat gesprek geen verslag ontvangen. Dat hebben wij via het pro forma bezwaar opgevraagd. Wij behouden ons uiteraard het recht voor om daar later in deze procedure op terug te komen.

Op 17 september hebben wij een brief [Bijlage 9] gezonden aan de stadsdeelbestuurder over de gang van zaken. Ook onze Zienswijze, inclusief de bijlagen aangaande de eerder gedane schriftelijke toezeggingen, hebben wij daarbij nogmaals toegezonden. Wij hebben aangedrongen op (citaat):

Tot op heden hebben wij geen formele schriftelijke reactie ontvangen op de door ons ingediende Zienswijze van 14 juli jl. In het kader van rechtszekerheid verzoeken wij jullie om die schriftelijke reactie spoedig aan ons te verschaffen. Meer specifiek verzoeken wij om het voorgenomen besluit niet zonder meer om te zetten in een definitief besluit tot subsidiestopzetting, gelet op de argumenten in de Zienswijze. Wij zien de schriftelijke reactie graag uiterlijk binnen nu en 14 dagen tegemoet.

Bijna drie maanden na verzending van de Zienswijze, op 7 oktober, ontvangt de Stichting eindelijk het bestreden Besluit op de subsidieafbouw, met een summiere samenvatting van de Zienswijze en een verbazingwekkende toelichting.

2.2 Motiveringen van het besluit

Het stadsdeel lijkt vanaf het begin bezig te zijn met een zoektocht naar een motivering die “de afbouw” zou kunnen rechtvaardigen. Wij laten hier het onvoorspelbare gedrag van het stadsdeel zien.

2.2.1 De motivering bij het voornemen tot beëindiging

Voorafgaande aan het gesprek met Mw. E. Leeuwenkuijl op 26 juni 2020 bleek er dus “in kabinet” een besluit gevallen. Na de schriftelijke bevestiging, hebben wij zelf moeten vragen om stukken waaruit de motivering zou moeten blijken, essentieel om een Zienswijze te kunnen indienen. In de Memo [Bijlage 8] voorgenomen besparingen subsidies sociale basis d.d. 23 juni staat de onderstaande motivering (citaat):

Het wijkcentrum d’Oude Stadt slaagt er niet goed in om mee te bewegen met de veranderingen in het sociaal domein. Zij richten zich voornamelijk op het uitoefenen van invloed op stedelijke en meer fysieke beleidsvraagstukken. Het subsidiëren van het huidige wijkcentrum d’Oude Stadt (we subsidiëren voornamelijk huur en een kleiner deel organisatie en activiteitenkosten) past daarom niet meer binnen de sociale basis. Het voornemen is om de subsidie van Wijkcentrum d’Oude Stadt voor de duur van het huurcontract af te bouwen (contract loopt af op 1 augustus 2023). Hiermee wordt € 18.000 in 2021 bespaard, nog eens € 18.000 in 2022 en € 9.000 in 2023. Dit heeft tot gevolg dat het wijkcentrum zelf voor financiering van de locatie moet gaan zorgen. Gezien de bezettingsgraad en het ruimtegebruik door andere partijen lijkt het goed mogelijk om de ruimte op de Kerkstraat (althoewel het niet echt groot is) meer te delen.

In het schriftelijke voornemen [Bijlage1] van 1 juli jl. staat onder Motivering echter iets geheel anders (citaat):

Met de invoering van het nieuwe beleidskader Sociale Basis 2020- 2023 zijn vanaf 2020 financiële middelen tussen de stadsdelen herverdeeld. Voor stadsdeel Centrum betekent de herverdeling dat minder financiële middelen beschikbaar zijn voor de uitvoering van de sociale basis per 2021.

Het dagelijks bestuur heeft daarom op 23 juni jl. ingestemd met een pakket aan besparingsvoorstellen. Voor u betekent dit dat wij voornemens zijn om de periodieke subsidie af te bouwen in 2021 en 22 en per 1 augustus te beëindigen. Op 26 juni jl. hebben we u gesproken over bovenstaand voornemen. Daarbij is afgesproken met u in gesprek te blijven over andere vormen van financiering per 2021.

Frappant is dat aan het eind een belofte wordt gedaan, die nimmer is ingelost.

2.2.2 De reactie op de Zienswijze in het bestreden besluit d.d. 7 oktober:

Bij het bestreden besluit d.d. 7 oktober heeft de gemeente een schriftelijke reactie gegeven op een deel van de Zienswijze van de Stichting. Wij verwijzen naar het Besluit [Bijlage 3].

2.2.3 Motivering in Stadsdeelcommissievergadering op 17 november

In de Stadsdeelcommissie van 17 november staat de beëindiging van de subsidie voor Wijkcentrum d'Oude Stadt op de agenda (punt 8³). Daarvan hebben wij een verslag [Bijlage 10] gemaakt.

Het frappeert dat het Bestuur niet de tijdlijnen op orde heeft over wat wanneer besproken is. Zo suggereerde de stadsdeelvoorzitter naar de stadsdeelcommissie toe, dat er recent gesproken zou zijn met vertegenwoordigers van de Stichting over zaken die de stichting nu aangerekend worden. Er zijn geen afspraken gemaakt. Derhalve ook niet over "hoe de Stichting blijft aansluiten bij de doelen van het stadsdeel", of over "dat participatie meedoen is met de maatschappij en niet meteen politieke participatie moet zijn", laat staan over "dat het Wijkcentrum de laatste jaren meer een actiecentrum is, dan dat het gaat om eenzaamheidsbestrijding".

Maar bovenaan top staat toch wel de opmerking van het bestuur dat: "Als je blijft doen wat je altijd gedaan hebt, dan houdt het op een gegeven moment op". Dat lijkt ons een unicum in de subsidiewetgeving. De Stichting heeft al een hele verandering doorgemaakt, sinds het in 2014 verder is gegaan als 100% vrijwilligersorganisatie. Negatieve kritiek van het stadsdeelbestuur kwam nooit; men was in het algemeen positief. De Stichting is door stadsdeel Zuid zelfs als voorbeeld gesteld voor het Wijkcentrum de Pijp. De vrijwilligers werken zich uit de naad en het aantal bewonersgroepen dat de stichting faciliteert is na de onzekere periode 2016-2018 en de verhuizing in 2018 in 2019 weer toegenomen!

3 Onze bezwaarpunten

3.1 Hoorplicht verzaakt

De VNG-brochure Handreiking Basisbeginselen subsidierecht [Bijlage 11] beschrijft nadrukkelijk op pagina 20 en 21 waarop de gemeente moet letten in het geval van weigering voor een aansluitend tijdvak (oftewel afbouwen of stopzetten) van een al langer lopende subsidie bij afbouw en dat er een hoorplicht is.

In de Zienswijze hebben wij verzocht om een gesprek alvorens het Bestuur een besluit neemt. Dat verzoek is feitelijk niet gevolgd en levert een schending op van Artikel 4:12 van de Awb, tweede lid, in relatie tot artikel 4:7 Awb.

Volgens de publicatie moet in zo'n mondelinge hoorzitting in ieder geval de redelijkheid van de afbouwtermijn besproken worden. De (on)redelijkheid van de termijn is nu juist een belangrijk punt uit de Zienswijze geweest. Ook de consequentie van de snelle afbouw met 40% binnen een jaar was een van de belangrijkste punten in de Zienswijze. Zodra we dit 16 september jl., aan de orde wilden

³ <https://centrum.notubiz.nl/vergadering/647720/Stadsdeelcommissie%2017-11-2020>

stellen, beëindigde de stadsdeelvoorzitter het gesprek. Niets is besproken. Aan de hoorplicht is niet voldaan.

3.2 Onzorgvuldigheid in voorbereiding en besluitvorming

Op grond van art. 3:2 Awb vergaart het bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. Uit de diverse motiveringen (zie 2.2) blijkt dat het stadsdeel slecht op de hoogte is van wat de Stichting is en doet, in welk deel van de stad, terwijl de behandelend ambtenaar al sinds 2015 tussenpersoon is tussen stadsdeel en Stichting.

Zo wordt tijdens en zelfs na de besluitprocedure (mondeling in de stadsdeelcommissie d.d. 17 november 2020) gerefereerd aan gesprekken en “afspraken” waarin gewijzigde subsidievoorwaarden aan de orde zouden zijn geweest. Deze gesprekken met een dergelijke inhoud hebben niet plaatsgevonden, hoogstens dat het woord eenzaamheid nu en dan gevallen is, laat staan dat het Bestuur daarvan verslag heeft gemaakt. Dergelijke uitlatingen kunnen het besluit derhalve niet onderbouwen.

Ook spreken bijvoorbeeld het voornemen d.d. 1 juli en het besluit d.d. 7 oktober van een afbouw voor de duur van het huurcontract [Bijlage 12] en een definitieve beëindiging per datum 1 augustus 2023. Terwijl de huurovereenkomst doorloopt t/m 31 augustus 2023, staat in de toelichting bij het besluit, onder ad 4/5: per 1 januari 2023. De subsidiebeschikkingen worden echter per jaar verleend; de beschikking voor 2022 lijkt dus betrekking te hebben op de periode van januari 2022 t/m augustus 2023, 1 jaar en 8 maanden. Raadselachtig.

Een bestuursorgaan dient een zorgvuldig en deugdelijk besluit te nemen. Niet alleen is zoals hiervoor gesteld de hoorplicht geschonden en wenste de besluitnemer in het gesprek in september niet in te gaan op de Zienswijze, maar zelfs in hetgeen voorligt, het bestreden Besluit, wordt niet eens echt ingegaan op de argumenten genoemd in de Zienswijze, zoals gemaakte afspraken en het vertrouwen dat wij ontleenden aan de eerdere handelwijze van het stadsdeelbestuur.

Tevens schendt het Bestuur Artikel 3:4 lid 1 (Awb) en weegt niet de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af en zeker niet die van de Stichting.

De Stichting wijst het Bestuur op haar zorgplicht, want bij beëindigen van de subsidie dient het Bestuur rekening te houden met de belangen van de Stichting en met een redelijke afbouwtermijn, zo nodig ook met het vergoeden van kosten die door het overheidshandelen zijn veroorzaakt⁴. Daarnaast bestaat met het wijkcentrum een nauwe verwevenheid met Gemeente. Zo staat in artikel 13 lid 3 en artikel 14 van de statuten van de Stichting dat voor wijziging van de Statuten en of opheffing de goedkeuring vereist is van het College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam.

3.3 Geen budget? Een beleidswijziging!

Zie Awb artikel 4:50 [Bijlage 15]. Het ontbreken van geld op de begroting is op zichzelf onvoldoende motivering om een aanvraag af te wijzen. Een *bestuursorgaan moet immers zorgen dat de lasten of nadelige gevolgen van een overheidsbesluit voor de Stichting niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van het besluit (art. 3:4 lid 2 Awb)*. Bij de subsidieverlening bestaat daar zelfs een afzonderlijk artikel voor in de Awb: 4:50 lid 2:

⁴ [ECLI:NL:RVS:2013:BZ0700](#) en [ECLI:NL:RBNHO:2013:9453](#)

Bij intrekking of wijziging op grond van het eerste lid, onderdeel a of b, vergoedt het bestuursorgaan de schade die de subsidie-ontvanger lijdt doordat hij in vertrouwen op de subsidie anders heeft gehandeld dan hij zonder subsidie zou hebben gedaan.

Daarvan blijkt niets in het voorliggende besluit van 7 oktober.

Het bestuursorgaan dient haar besluit deugdelijk motiveren. Een weigering, of fikse korting kort voor een nieuw subsidievak kan niet zonder redelijke termijn plaatsvinden (artikel 4:50 Awb). Op dat punt is de motivering van die beslissing d.d. 7 oktober jl. ook niet juist. Dat voor beroep vatbaar besluit van 7 oktober komt pas na de aanvraag voor het jaar 2021, welke aanvraag moest en is ingediend voor 1 oktober jl.

Feitelijk volgt het Bestuur in deze een verkeerde procedure, door de eigen minder riant financiële ruimte oneigenlijk te gebruiken en af te wentelen op de Stichting, terwijl het de facto een beleidswijziging wil realiseren (ex 4:50 Awb): het niet meer willen subsidiëren van een ruimte voor bewoners. Zie de steeds wisselende motiveringen daarbij in Hoofdstuk 2 en met name de uitlatingen in de Stadsdeelcommissie [Bijlage 10]. Het besluit stelt immers na een opsomming:

“Wij zijn van mening dat voldoende aannemelijk en inzichtelijk is gemaakt dat thans sprake is van veranderde omstandigheden die zich tegen voortzetting van onderhavige subsidie verzetten.”

Voor langdurige subsidierelaties, zoals in het geval van de Stichting, moet dan een redelijke termijn worden gehanteerd, wat neerkomt op een langere afbouw en dus uiteindelijk ook een (schade)vergoeding. Zie bijvoorbeeld Raad van State d.d. 14-11-2012⁵. Dat is nu in dit Besluit absoluut niet het geval. Ondanks eerdere toezeggingen (uit 2018). Zie ook de bezwaren bij punt 3.6.

3.4 Fair play

Een burger moet weten waar hij aan toe is, waarbij de positie van de burger ten opzichte van het bestuursorgaan duidelijk moet zijn in het kader van rechtszekerheid. De burger dient te weten wat het bestuursorgaan van hem/haar verwacht.

De gemeente lijkt de spelregels nu te veranderen. Het is vreemd dat de Stichting afgerekend wordt op iets waarvan deze niet kon weten dat ze daarop afgerekend zou worden. Ons is nimmer gemeld dat we aan meer moeten voldoen dan hetgeen gevraagd wordt in de subsidieaanvraag, laat staan wat de voorwaarden zouden zijn om wel aan (de nu gesuggereerde) eisen te voldoen. Focussen op iets wat we niet (kunnen of verplicht zijn te) doen, maakt dat de motivering per definitie mank gaat.

Een bestuursorgaan vervult haar taak zonder vooringenomenheid of partijdigheid en dient een besluit eerlijk te nemen (art. 2:4 Awb). Tevens dient het Bestuur in het besluit deugdelijk te motiveren, waarom veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten zich in overwegende mate tegen ongewijzigde voortzetting van de subsidie verzetten en dient de uitkomst van de belangenafweging niet onevenredig te zijn. Dat ontbreekt in deze.

3.5 Disproportioneel

In de Zienswijze zet de Stichting vraagtekens bij de keuze om het Wijkcentrum disproportioneel te doen bijdragen aan bezuinigingen, op grond van “minder totaalbudget” bij de subsidieregeling Sociale Basis.

⁵ [ECLI:NL:RVS:2012:BY3022](https://ecli.nl/RVS:2012:BY3022)

De Afdeling rechtspraak van 14 augustus 1979, AB 1980, 636, m.n. constateerde de rechter al dat het beleid óók redelijk dient te zijn. En natuurlijk kan soms de onevenredigheid van de gevolgen van een besluit voor een of meer belanghebbenden soms worden weggenomen doordat een financiële compensatie wordt aangeboden (Zie o.a. de uitspraken Afd. rechtspraak 12 januari 1982, AB 1982, 299; Afd. rechtspraak 22 november 1983, AB 1984, 154 en Afd. rechtspraak 19 augustus 1983, AB 1984, 115). Maar het bestreden besluit rept daar niet over. Zie ook hierna.

Het Bestuur houdt er geen rekening mee dat het bestreden besluit voor de Stichting onevenredig is in verhouding tot het doel van dat besluit, te weten: wij subsidiëren geen huisvesting onder de Sociale Basis (uitspraken in de stadsdeelcommissie). Waarbij in de Memo [Bijlage 8] voorgenomen besparingen subsidies sociale basis d.d. 23 juni staat: “omdat we er niet goed in slagen om mee te bewegen met de veranderingen in het sociaal domein past daarom het subsidiëren (voornamelijk huur en een kleiner deel organisatie en activiteitenkosten) niet meer binnen de sociale basis. Dat maakt dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 3:4, tweede lid, van de Awb.

Bovendien heeft het stadsdeel zelf de Stichting verwezen naar de subsidieregeling Sociale Basis (per 2020). Deze subsidie is ook bedoeld voor sociale accommodaties. Net als daarvoor de subsidieregeling Basisvoorziening activering, participatie en sociale accommodaties (Stadsdeel Centrum). Als (achteraf/voor de toekomst) dit niet de juiste subsidieregeling zou zijn, dan ligt het op de weg van het stadsdeel (daar is de kennis aanwezig) om een passende regeling te vinden / toe te passen. Ondanks toezeggingen/afspraken, onder meer in het Voornemen [Bijlage 1], is dat niet gebeurd.

3.6 Afbouwtermijn

Na 63 jaar wordt de Stichting plotseling gedwongen halverwege 2021 te stoppen omdat met een subsidiekorting van 40% dan al niet meer aan de huurverplichtingen jegens de verhuurder voldaan kan worden. Het huurcontract zal voor die tijd voortijdig verbroken moeten worden. Onze bezwaren richten zich dan ook tegen de snelheid en hoogte van die korting, de termijn waarbinnen dit gerealiseerd wordt, de wijze waarop, en het feitelijk bereikte effect.

3.6.1 Ingang afbouwtermijn

Het botte commentaar in het besluit, nota bene in de reactie op de Zienswijze, ad 4/5:

“Bovendien hebben wij u, in eerder gedane mededelingen in juni (d.d. 26 juni jl.) en in juli (voornemen d.d. 1 juli jl.) al duidelijk aangegeven dat wij de subsidie gaan verminderen per 1 januari 2021 en beëindigen per 1 januari 2023.”

Hier slaat het Bestuur toch echt de plank mis. Het voornemen, de genoemde mededelingen dus, was juist het onderwerp van de Zienswijze. De mededelingen waren dus niet “eerder gedaan”. Dit commentaar is het toppunt van onredelijkheid.

De Zienswijze beschrijft uitvoerig het ‘wat als’ scenario. Daarop kan pas echt geacteerd worden als vaststaat dat het voornemen omgezet wordt in een voor bezwaar/beroep vatbaar besluit. Zie daartoe de VNG brochure Handreiking Basisbeginselen subsidierecht [Bijlage 11], waar op pagina 20 en 21 nadrukkelijk staat beschreven waarop de gemeente moet letten. Daar staat duidelijk (citaat):

De redelijke termijn gaat lopen op het moment dat duidelijk en schriftelijk is aangekondigd dat een volgende aanvraag geheel of gedeeltelijk geweigerd zal worden. Deze aankondiging is een beschikking die vatbaar is voor bezwaar en beroep.

Dus: in het onderhavige geval is dat het Besluit van 7 oktober 2020 en niet “u wist het al in juni.....”

In het bestreden besluit houdt het Bestuur echter vast aan de eerder gedane (mondelijke) mededelingen in juni (d.d. 26 juni jl. en het voornemen d.d. 1 juli jl.), terwijl het besluit dus de termijn minimaal moet verschuiven met inachtneming van de datum 7 oktober 2020. Dat maakt dat het Besluit op dit punt ook niet correct is.

De toelichting bij het besluit eindigt met:

Wij zijn op grond van artikel 4:51 van de Algemene wet bestuursrecht verplicht om een redelijke termijn in acht te nemen bij het beëindigen c.q. verlaging van een subsidie. Wij menen dat wij u door dit besluit voldoende tijd geven om u voor te bereiden op de gewijzigde omstandigheden.

Echter het besluit houdt geen rekening met langdurige afspraken van de Stichting. Nieuwe afspraken kan de Stichting natuurlijk niet meer maken, maar het Bestuur meldt niet waar de huidige activiteiten naar toe moeten, en zeker niet in de huidige corona-crisis.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ((hierna: Afdeling) zie onder andere ABRvS 16-01-2013, ECLI:NL:RVS:2013:BY8502) draait het erom dat de subsidieontvanger in staat wordt gesteld maatregelen te treffen om de gevolgen van de aanstaande beëindiging van de subsidierelatie op te vangen. Die tijd krijgt de Stichting echt niet. Niet bij een op te vangen korting van 40% in 2021.

3.6.2 De wijze van afbouwen en het effect

Het Bestuur beroept zich op Awb artikel 4:51 [Bijlage 15], maar van een geleidelijke afbouw zoals in de VNG brochure genoemd pag 20 § 6.4 is geen sprake.

Ongemotiveerd blijft dat er weliswaar een termijn in tijd wordt uitgedrukt (3 jaar en 7 maanden), maar dat de wijze van afbouwen ook meteen een sluiting op zeer korte termijn behelst. Het Bestuur suggereert rekening te houden met de duur van het huurcontract, minus 1 maand, maar kiest dan voor een onmiddellijke, aanzienlijke korting die op zeer korte termijn een zekere beëindiging van de huurovereenkomst noodzakelijk maakt. De Stichting kan per 1 juli 2021 de huur niet meer betalen en moet dan al uit het pand en tegen de tijd dat het oktober 2021 is, kan de Stichting niet eens meer subsidie voor 2022 aanvragen, omdat er de facto geen huisvestingskosten meer zijn.

De langdurige subsidierelatie tussen partijen wordt mede door het vertrouwensbeginsel beheerst, waardoor bij (gedeeltelijke) beëindiging van die subsidierelatie geldt dat een redelijke termijn in acht moet worden genomen. Een vertrouwensbeginsel waarop de stichting in de Zienswijze een uitdrukkelijk beroep doet. En zelfs na het “gesprek van 16 september” zijn de Zienswijze inclusief de correspondentie met de heer Rengelink nogmaals toegestuurd. Waarin het stadsdeelbestuur in april 2018 schriftelijke toezeggingen doet voor het geval de subsidie in de toekomst (onverhoopt) niet meer door zou gaan en er IN OVERLEG een afbouwregeling getroffen zou worden, die rekening zou houden met de belangen van de Stichting en die van de leden van haar dagelijks bestuur, maar ook de belangen van de verhuurder. Daarvan blijkt nu niets in dit bestreden besluit.

Ook bevat dit besluit geen enkele referentie aan de toezeggingen die zijn gedaan of de gemaakte afspraken in de voorfase, zowel in het gesprek op 26 juni als in het Voornemen op 1 juli 2020, om met het Wijkcentrum in gesprek te blijven over andere vormen van financiering per 2021.

Allemaal essentiële zaken, waarmee de Stichting aantoont dat er verwachtingen gewekt zijn, waarmee in het nu geformuleerde besluit d.d. 7 oktober jl. geen rekening is gehouden.

Er ontstaat een onomkeerbare situatie. Er is immers geen kans op een behoorlijk bezwaartraject. Tegen de tijd dat er een uitspraak komt zal het onderkomen al lang ontruimd moeten zijn.

3.7 Zelf financieren

Voor het gebruik van het wijkcentrum vraagt de Stichting een bijdrage: in natura, een laag tarief voor directe kosten, of een hoger tarief voor organisaties/instellingen die een budget hebben. Het Bestuur meldt in het besluit: “dat het wijkcentrum zelf voor financiering van de locatie moet gaan zorgen.” Daarmee gaat het Bestuur voorbij aan het volgende.

3.7.1 Geen eigen vermogen

Omdat de Stichting al jaren grotendeels subsidie ontvangt, zijn de gevolgen van het stopzetten van de subsidiërelatie veel ingrijpender dan wanneer een ontvanger maar voor een klein deel afhankelijk is van subsidie. Daarbij is het van belang of een ontvanger vermogen heeft om op terug te vallen⁶.

De Stichting heeft geen vermogen om op terug te vallen omdat:

- het eigen vermogen maximaal 20% van het totaal aan kosten uit de laatst vastgestelde jaarrekening mag bedragen;
- opbouw van dergelijk vermogen niet eens mogelijk is: vanwege de verhuizing en eerste verbouwing is in 2018 is ingeteerd op de (geringe) reserve;
- we pas na uitvoering van de resterende verbouwingsplannen (invalidentoilet en afsluitbare wand) veel beter de ruimte ter beschikking kunnen stellen aan betalende partijen;
- omwille van door de stadsdeelambtenaar geëist uitgebreider (dan in 2016-2018) financieel inzicht in de niet gesubsidieerde activiteiten, zie e-mail d.d. 20-1-2020 [Bijlage 13]. De stichting moest in 2019 en 2020 tegen hoge kosten (€ 5000,--) haar boekhoudprogramma laten ombouwen, waardoor weer geen enkele reserve werd opgebouwd;
- in 2020 en nog lang daarna het door de coronamaatregelen vrijwel onmogelijk zal zijn om concrete, structurele, plannen voor het delen van de ruimte uit te voeren, laat staan dat er op korte termijn, dan wel überhaupt enig “verdienmodel” te realiseren is.

Vanwege het gebrek aan vermogen is de Stichting nog steeds volledig afhankelijk van de subsidie. Een afhankelijkheid die je niet in een half jaar ongedaan maakt.

Het stadsdeel heeft weet van de financiële situatie van de Stichting. Daarmee handelt het Bestuur in dit geval in strijd met artikel 3:4, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht en geeft het onvoldoende blijkt dat bij haar besluit de belangen van de Stichting en de overige omstandigheden van dit geval voldoende heeft betrokken. Daarmee heeft het Bestuur na afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid van zijn bevoegdheid tot intrekking van de subsidie gebruik kunnen maken. Vergelijk ECLI:NL:RVS:2007:BB0358⁷.

3.7.2 Geen inkomstenwerkkracht

Het voornemen in juli om de subsidie te stoppen aan de Stichting en eerder intern binnen de gemeente het verkondigen daarvan, blokkeert nu bijvoorbeeld bouwkundige aanpassingen om meer betaald en efficiënter gebruik van de ruimte in de toekomst mogelijk te maken. De aanvraag voor

⁶ ABRvS 16-01-2013, [ECLI:NL:RVS:2013:BY8502](#) en [ECLI:NL:RVS:2019:3633](#)

⁷

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RVS:2007:BB0358&showbutton=true&keyword=ECLI%3aNL%3aRVS%3a2007%3aBB0358>

subsidie daarvoor werd niet verleend, omdat we er niet 10 jaar zouden (zullen kunnen) zitten.

Voorgaande geeft andermaal blijk van de verkeerde argumentatie die het Bestuur volgt (zie punt 3.3). Het verandert plots de spelregels en maakt dat zakelijke risico's in het huidige huurcontract nu bij de vrijwilligers worden gelegd (en ook de verhuurder). Juist de overheid zou vanuit haar rol voor de gemeenschap de verbinding tussen doel en beheer en gebruik door betrokkenen van de voorziening mogelijk moeten maken.

Uit bijvoorbeeld het activiteitenplan 2021 (maar ook het meerjarenplan 2016-2019; een afzonderlijk meerjarenplan vanaf 2020 is door wisseling van de wijkraad nog niet van de grond gekomen) blijkt dat het hebben van een eigen locatie, sociale accommodatie, onlosmakelijk verbonden is met het grootste deel van de bewonersactiviteiten.

Niet alleen de locatie, maar ook de ICT-ondersteuning die van levensbelang is voor onlineactiviteiten, informatieverschaffing en contacten met bewoners en organisaties. Daar besteedt het Bestuur in haar overwegingen geen enkele aandacht aan in het bestreden besluit, behalve dan dat "we" het zelf maar moeten zien op te brengen. In de stadsdeelcommissie van 17 november probeert het bestuur te suggereren alsof er over te praten valt. Echter het Besluit meldt daar niets over.

Dus naast de (niet gesubsidieerde) activiteiten en het aanbieden van de accommodatie aan bewoners voor hun activiteiten, moet de Stichting de aandacht nu plotseling ook nog gaan richten op de exploitatiekosten en zich gaan bezighouden met het kostendekkend verhuren en de kosten voor ICT-ondersteuning, verzekeringen, gemeentebelastingen, enz. enz. gaan verwerven.

Bewoners willen graag iets doen voor hun buurt, wijk en stad. Om, naast gelden voor de niet gesubsidieerde activiteiten, ook nog zelf de huur en overige vaste lasten zoals voor ICT te genereren zit er echt niet in, zoals het "vrijemarktdenken" dat spreekt uit het Memo van juni, en dat door het besluit wordt bevestigd. Daar is de (vrijwilligers!)organisatie niet op ingericht (het wijkcentrum is geen zalenverhuurbedrijf zoals dhr. Rengeling zelf indertijd ook al zei). Onderverhuur is volgens de huurovereenkomst niet toegestaan. Het gebruik door (wisselende) bewonersgroepen tegen een onkostenvergoeding is echter inherent aan een wijkcentrum en voor de verhuurder geen probleem.

Het risico van de huur bij burgers neerleggen die zich om niet voor de gemeenschap inzetten, is een wijziging van beleid (zie ook punt 3.3 van dit bezwaarschrift). Met dit besluit laat het Bestuur zien hoe het met de sociale infrastructuur omgaat, en hoe het over wijkvoorzieningen denkt. Een sociale voorziening van en voor bewoners. Waarbij de Stichting de cascoruimte heeft afgebouwd en ingericht in eigen beheer, met eigen middelen en met externe fondsen die de Stichting zocht, waarbij het Bestuur nota bene de verbouwingskosten (deels) meefinancierde.

Bovendien negeert het Bestuur de vergaande maatregelen om verspreiding van COVID19 tegen te gaan. Door coronamaatregelen waren vanaf maart de ontmoetingsmogelijkheden beperkt en was het vrijwel onmogelijk om betalende klanten te werven. Het virus zal nog wel even bij ons blijven, dus is het wijkcentrum voorlopig niet met betalende, commerciële groepen te delen, en kunnen wij daarover geen enkele afspraak maken. Maar belangrijker is dat de beschikbaarheid van sociale accommodatie voor bewoners al onvoldoende was, en door de dreigende sluiting nog schrijnender wordt.

Op zeer korte termijn kan met het bestreden besluit de broodnodige ruimte ook niet meer aan bewoners geboden worden en stopt de traditionele bestemming van de subsidie per 1 juli subiet. Na 63 jaar subsidie een afbouw van een half jaar kan onmogelijk een redelijke termijn genoemd worden voor de Stichting om in te spelen op "gewijzigde omstandigheden". Dus alle presumpties van het

Bestuur (“goed mogelijk om de ruimte op de Kerkstraat meer te delen”) ten spijt: deze overwegingen zijn nu niet valide en die motivering gaat andermaal mank.

Besluiten van een bestuursorgaan moeten uitvoerig, begrijpelijk en juist worden voorbereid en gemotiveerd. De feiten moeten kloppen en de motivering moet logisch en begrijpelijk zijn (art. 3:46 Awb). Het onderhavige besluit voldoet niet aan deze eisen.

3.8 Sociale Basis/Gebiedsgericht

In de subsidiebeschikkingen staat ieder jaar duidelijk waarvoor subsidie is verleend. Dat gebeurt na goedkeuring van een aanvraag. De regeling Sociale Basis is ingevoerd met ingang van 2020. Volgens het stadsdeel kon de Stichting onder deze nieuwe regeling de jaarlijkse subsidie aanvragen. De aanvraag voor die subsidie is eind 2019 zonder vragen of opmerkingen goedgekeurd, waarna subsidie werd verleend voor:

“Openstelling en het beheer van het Wijkcentrum d’Oude Stadt ten behoeve van bewonersgroepen en buurtinitiatieven”.

De verantwoording en inhoudelijk verslag in de jaren tot 2020 zijn altijd goedgekeurd. Op de verantwoording inclusief inhoudelijk verslag met betrekking tot de eerste helft van 2020 heeft het stadsdeel in het geheel niet gereageerd. Ook moest de Stichting van het Bestuur voor 2021 de jaarlijkse subsidie weer aanvragen volgens dezelfde Subsidieregeling Sociale Basis.

In het bestreden besluit meldt ad 4 en 5 dat de Stichting zou moeten voldoen aan de collegeprioriteiten en de gebiedsgerichte uitwerkingen. Zoals onder 1.4.1 al aangehaald, zijn de Collegeprioriteiten cruciaal voor de subsidieregeling Sociale Basis. De Stichting gaf en geeft in de subsidieaanvraag daar uitgebreid aandacht aan (voor het jaar 2020 en 2021).

Echter volgens de reactie in het bestreden besluit d.d. 7 oktober zou de Stichting slechts te maken hebben met “opgaven op buurtniveau” in Centrum-oost (ad 1) en zich bijvoorbeeld moeten bezighouden met preventie van jeugdcriminaliteit in Centrum-oost (ad 2). Deze problematiek speelt zich echter af buiten het statutaire werkgebied⁸ van het Wijkcentrum en ziet eerder toe op het gebeuren op de Oostelijke Eilanden. Of de Stichting in Centrum-west wel aan de “voorwaarden” voldoet, of leefbaarheid daar dan wel belangrijk is, wordt in het besluit in het midden gelaten.

Ook wordt in die reactie (ad 1) gesteld dat de leefbaarheid in Centrum-oost geen prioriteit heeft. Overigens is de leefbaarheid zowel in Centrum-oost⁹ als in Centrum-west de eerste prioriteit in de gebiedsplannen.

Als leefbaarheid eerste prioriteit is, is deze motivering niet te begrijpen en dus strijdig met de Awb.

Uit het besluit Subsidieregeling Sociale Basis¹⁰

(2)De gebiedsgerichte uitwerking wordt jaarlijks begin september gepubliceerd samen met de hoogte van de subsidieplafonds zodat partijen voor het aanvragen van subsidie richting hebben op de inhoudelijke opgave en financiële ruimte. Waar sprake is van plafonds bij directies stelt het college deze vast.

⁸ <https://www.oudestadt.nl/in-de-buurt/>

⁹ https://centrum.notubiz.nl/document/9320598/2/6_%20Gebiedsplan%202021%20-%20202b_%20Centrum%20Oost

¹⁰ <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/gmb-2019-159600.html>

De Gebiedsgerichte Uitwerking 2020-2021¹¹ omvat echter vooral zaken die betrekking hebben op professionele organisaties, eventueel bijgestaan door vrijwilligers. Van vrijwilligersorganisaties zonder deskundig personeel, zoals de Stichting, kan dat niet allemaal worden gevraagd. Dat weet het Bestuur (al jaren). Individuele hulp aan buurtgenoten wordt in de buurten door bewoners zelf georganiseerd. De Stichting kan wel op verzoek daar via website en nieuwsbrief bekendheid aan geven en oproepen om mee te doen, maar zeker geen hulp in afzonderlijke buurten organiseren.

In ad 3 bij het besluit draait het stadsdeelbestuur er omheen. Er is te weinig budget. Er zijn criteria gehanteerd. Passen de activiteiten binnen de beleidskaders van de sociale basis? Gelet op de aanvraagformulieren en de subsidieverlening in 2020 is dat zeker het geval. Passen de activiteiten bij de gebiedsgerichte opgaven? Niet wanneer die alleen gericht zijn op professionals.

Ondanks de stelling van het Bestuur: *“Wij zijn van mening dat voldoende aannemelijk en inzichtelijk is gemaakt dat thans sprake is van veranderde omstandigheden die zich tegen voortzetting van onderhavige subsidie verzetten”*, is er niets aannemelijk of inzichtelijk gemaakt. Reden waarom het Besluit onrechtmatig is en dus niet in stand kan worden gelaten.

3.9 Gelijkheidsbeginsel

De overheid moet gelijke gevallen op gelijke wijze behandelen (art. 1 Grondwet). In de Zienswijze wijst de Stichting op de vergelijkbare casus van het Wijkcentrum Jordaan Gouden Reael. En ook al zou het paniekvoetbal zijn van het stadsdeel, wanneer het echt met de rug tegen de muur zou staan, omdat het geld bij de gemeente helemaal op is, maar ook daar blijkt niets van.

In het centrum zijn nog maar 2 wijkcentra. Beide vragen in 2020 elk bijna even veel (€ 42.700 t/o € 44.885). Ook bij Wijkcentrum Jordaan Gouden Reael werd het voornemen geuit om de subsidie (deels) te stoppen (ze bleven wel gewoon subsidie voor de huur etc. krijgen), maar dat voornemen is ingetrokken en nu krijgen ze gewoon wat ze hadden, hoewel dat wellicht anders is opgelost. Bij d’Oude Stadt niets van dit alles. Er wordt niet eens met Wijkcentrum d’Oude Stadt gesproken over alternatieven (ondanks toezeggingen/afspraken). Ongehoord!

Tijdens het gesprek in de stadsdeelcommissie van 17 november voerde de bestuurder aan dat de Stichting als wijkcentrum iets heel anders doet dan het Wijkcentrum Jordaan Gouden Reael. Volgens het Bestuur zou d’Oude Stadt te activistisch zijn.

Beide Wijkcentra hebben echter vergelijkbare statuten, hebben ook een wijkraad en een dagelijks bestuur en een activiteitenplan. Niet alleen krijgt wijkcentrum de Jordaan Gouden Reael de huur vergoed, maar bovendien ook geld voor activiteiten. Activiteiten waarvoor de Stichting Wijkcentrum d’Oude Stadt al sinds 2014 zelf financiering moet genereren.

Net als bij de Jordaan Gouden Reael komen bewoners ook bij ons langs en krijgen dan zo nodig van ons financiering voor hun plannen, zoals een website, of zelfs een vooruitfinanciering van kosten, of werfmateriaal. Zie bij voorbeeld: www.coronaatjes.nl en <https://www.autoluw.nl/>, (waaraan het Wijkcentrum Jordaan Gouden Reael ook deelneemt). Voor zo’n bewonersinitiatief vraagt de Stichting subsidie aan, of biedt ondersteuning bij geldinzameling¹².

Ergo in werkwijze zijn we vergelijkbaar. Ongelijk blijft de behandeling van het Bestuur nu de Stichting geen huur meer krijgt en wijkcentrum Jordaan Gouden Reael wel (en meer).

¹¹ <https://www.amsterdam.nl/sociaaldomein/zorgprofessionals/sociale-basis/gebiedsgerichte-uitwerking/>

¹² <https://www.oudestadt.nl/blauwburgwal/>

4 Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat het Bestuur onvoldoende blijk geeft dat het bij haar besluit de belangen van de Stichting (en verhuurder) en de overige omstandigheden van dit geval voldoende heeft betrokken. Bovenal mag de Stichting erop vertrouwen dat de overheid doet wat er gezegd wordt. Ook als ze op punten zwijgt. Immers in dit verband is van belang dat de Stichting als vrijwilligersorganisatie van het stadsdeel nooit duidelijk iets van de argumenten te horen heeft gekregen die nu voor de voeten worden geworpen.

Niet alleen verwees het Bestuur de Stichting naar de subsidieregeling Sociale Basis, maar ook de stukken van het vorige stadsdeelbestuur inzake o.a. de (meer) financiering van de (hogere) huur van een nieuw pand zijn te duiden als *gewekte verwachtingen*. Dat deed ook het huidige Bestuur in 2018 door die afspraken gewoon na te komen en zelfs extra financiering te geven voor de verbouwing. Tevens had het Bestuur weet van de noodzaak en plannen voor verdere verbouwing.

De investeringen waren niet eenmalig, maar zorgde voor een beter en langdurig gebruik van de met veel moeite verworven ruimte in een overspannen verhuurmarkt. Om de gedane investeringen de moeite waard te laten zijn, is een vervolginvestering nodig, met name voor de verbetering van toegankelijkheid voor fysiek beperkten. Er is nu eenmaal een groot gebrek aan toegankelijke ruimtes voor bewoners. De financiering hiervoor was al (bijna) rond toen plotseling de subsidiestop werd aangekondigd en intern binnen de gemeente werd gecommuniceerd.

Niet alleen verzaakt het Bestuur de belangen van de Stichting te betrachten, maar ook die van de ondertekenaars van het huurcontract: voorzitter en secretaris van het Wijkcentrum en de belangen van de verhuurder. En daar was de brief van dhr Rengelink van 4 april 2018 nu juist op gericht. Op grond van die toezegging is ook de verhuurder met de Stichting in zee gegaan.

Bij de discretionaire bevoegdheid tot intrekking van de subsidieverlening dient het Bestuur de bij het besluit betrokken belangen, waaronder de belangen van de Stichting, tegen elkaar af te wegen. De uitwerking van die "afweging" zoals in dit geval leidt er ook toe dat het proportionaliteitsbeginsel is geschonden.

Het Bestuur kan echt niet in redelijkheid van zijn bevoegdheid tot intrekking van de subsidie gebruik maken, omdat geen rekening is gehouden met de ingrijpende en onomkeerbare gevolgen die de intrekking van de subsidie voor de Stichting en de bewoners van de Wijk heeft, omdat de Stichting slechts over zeer geringe inkomsten beschikt en geen vermogen heeft om op terug te vallen.

Een besluit, zeker een met dergelijke drastische gevolgen voor een organisatie, dient zorgvuldig voorbereid te worden. Zie artikel 3:2 van de Awb.

Zich moeten verdedigen tegen telkens andere redenen voor deze subsidiebeëindiging is erg moeilijk voor de Stichting als benadeelde partij. Het steeds veranderen van de motivering raakt de grondslag van het besluit, net als door het Bestuur het onvoldoende vergaren van kennis omtrent de feiten en omstandigheden, onvoldoende belangenafweging van alle betrokkenen en strijd met het gelijkheidsbeginsel. Dat levert willekeur en zelfs détournement de pouvoir op. Met name omdat de hele motivering in de brief van 7 oktober alleen maar gaat over het probleem van de gemeente. Niets wordt meegewogen voor welke problemen de Stichting staat, ondanks de afhankelijke situatie waarin zij verkeert en het gemelde in de Zienswijze.

Als de gemeente de subsidie wil beëindigen, moet zij zich als goed bestuurder wel houden aan de rechtsbeginselen, de door haar gemaakte afspraken, de bijzondere omstandigheden van het geval, en de jurisprudentie, zeker bij een langdurige, afhankelijke, subsidierelatie. Het ontbreken van geld

op de begroting is op zichzelf onvoldoende motivering. Doordat het Bestuur blijk geeft van een beleidswijziging, had het bestreden besluit niet zo genomen kunnen worden.

Uit de jurisprudentie blijkt dat degene die gedurende een wat langere aaneengesloten periode subsidie heeft ontvangen voor een voortdurende activiteit, daaraan onder omstandigheden een gerechtvaardigd vertrouwen op de voortzetting van de subsidie mag ontlenen. Dit betekent, dat het bestuursorgaan slechts op een beperkt aantal gronden een einde mag maken aan de subsidie-verhouding en dit in ieder geval niet zoals nu rauwelijks mag doen¹³.

Nu er geen redelijke afbouwtermijn in acht is genomen, de motivering van het besluit niet duidelijk is, niet voldaan is aan de hoorplicht en vele beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden, ziet de Stichting het besluit van 7 oktober als onrechtmatig. Voorts wordt geen compensatie aangeboden.

Wij verzoeken U daarom onze bezwaren gegrond te verklaren, het bestreden besluit te vernietigen, althans te heroverwegen, waarbij ook rekening wordt gehouden met de voortdurende coronamaatregelen en de feitelijke duur van het huurcontract.

Wij behouden ons het recht voor om op een later tijdstip aanvullende gronden in te dienen.

5 Tot slot

Wij weten dat het indienen van bezwaar geen schorsende werking heeft op een besluit. Op korte termijn is reeds sprake van een onomkeerbare situatie. Door de traagheid van de procedures (tijd tussen Zienswijze en besluit alleen al) werd de mogelijkheid van indienen van bezwaar vertraagd. Door de effecten van de coronamaatregelen zijn de mogelijkheden van intern en extern overleg ook zeer bemoeilijkt, met nog meer vertraging tot gevolg. Dat geldt niet alleen voor de gemeente en het juridisch bureau, maar zeker voor de Stichting en het wijkcentrum.

Bovendien is het niet ondenkbaar dat het stadsdeelbestuur dat verantwoordelijk is voor het Besluit en de gang van zaken, afwijkt van het advies van de bezwaarcommissie. Uit eigen ervaring blijkt een bezwaarprocedure zeer lang te kunnen duren. Pas daarna zou de Stichting in beroep kunnen gaan.

Daarom verzocht de Stichting om meteen naar de rechter te mogen gaan, dus de bezwaarprocedure over te slaan. Met dat verzoek de bezwaarprocedure over te slaan moet ook u instemmen. Dat verzoek heeft de Stichting gedaan in haar bezwaarschrift d.d. 17 november jl.

Inmiddels vernam de Stichting vrijdag 18 december dat de gemeenteraad de opdracht aan het college van B&W heeft gegeven middels amendement 1410¹⁴ op de begroting, om een (aanvullend) budget te regelen opdat de Stichting de activiteiten in 2021 kan voortzetten. Dat aanvullende budget is € 18.000,-; hetzelfde bedrag als de korting die het bestreden besluit in het eerste jaar in het vooruitzicht stelt. Op grond van dit amendement worden in 2021 gesprekken gevoerd. Ook over een meer structurele regeling voor komende jaren. Het kan dus zijn dat er voor het jaar 2022 zelfs een andere subsidieregeling gevolgd gaat worden. Maar zekerheid daarover hebben wij nu niet. Daarom is een toets van het bestreden besluit hoe dan ook van belang.

Voorgaande geeft voor de stichting aanleiding om terug te komen op het eerdere verzoek. Een onmiddellijk gang naar de rechter hoeft niet te volgen, wanneer bij de bezwaarschriftencommissie op zeer korte termijn een mondelinge behandeling van de bezwaren in januari kan plaatsvinden en

¹³ (zie o.m. Afd. rechtspraak 7-10-1977, AB 1978, 7, tB/S III, nr. 35; Afd. rechtspraak 6-2-1981, AB 1982, 205; Afd. rechtspraak 12-12-1985, AB 1986, 346) (uit de memorie van toelichting op Intrekking en wijziging (artt. 4:48-4:51).

¹⁴ <https://www.oudestadt.nl/wp-content/uploads/2020/12/15-december-Amendement-van-Pijpen-et-al-.pdf>

tevens binnen afzienbare tijd een advies en beslissing op bezwaar volgt. Wij begrepen van de secretaris van de bezwaarcommissie mevrouw mr Vos, dat die snelle doorlooptijd mogelijk is. Daarom wil de Stichting liever een snellere bezwaarprocedure dan meteen naar de rechter gaan.

Hoogachtend,
namens Stichting Wijkcentrum d'Oude Stadt

[Redacted signature]

[Redacted signature]